

**Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustiſimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

12. De tempore Prophetiæ contra Moab, de qua cap.48.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](#)

et eo enemis, quod eversæ Ierusalem insultauerint, & Iudeos malè trahant. Amos 1. v. 9. Ezech. 25. v. 15. & cap. 26. v. 5. Id autem ante vastatam à Nabuchodonosore AEgyptum accidisse indicat Isaia cap. 23. v. 5. Cum auditum fuerit AEgypto dolebunt, cum audierint de Tyro. Quem locum sic interpretabit S. Hieronymus: cum hoc AEgyptus audierit, ipsa etiam terribitur, se quoque intelligat quod Tyrus passa est, esse passiram. Contentis Iosephus, quoad priorem partem, & tempus adimplere huius vaticinij clarius assignat lib. 10. Antiq. cap. 17. Quoniam inquit post exicidium Ierosolymitanum anno, qui fuit regni ipsius Nabuchodonosori regnum tertium, magnis copijs invasit Cœlen Syriam, (ad quam spectat Palæstina & Tyrus) qua subacta bellum gerit contra Ammonias & Moabitas, & his quoque perdominata, AEgyptum hostiliter est aggressus. Ita docent Castrius & Sanctius: at vero Salianus ad an. m. 3451. num. 2. etli fateatur hanc doctrinam esse S. Hieronymi & Iosephi; putat nihilominus prius vastatam AEgyptum, quam Cœlefytiam. Malo S. Hieronymum sequi, propter locum Ezechielis iam indicatum. Vide Notas in cap. 19. Ierem. v. 17.

IEREM. XLVIII. v. 1.

Ad Moab: hec dicit Dominus exercituum.

Q VÆSTIO XII.

De tempore huius prophetiae.

Dubium est Primo, quando editum sit hoc vaticinium. Vtrum eo tempore, quo contra Palæstinos denunciata sunt ea, quæ cap. præcedenti conte-
nuntur, juxta communem illam regulam, qua plerique omnes ea oracula qua-
mum temporis notam præfertunt, ad præcedentis prophetæ tempus reuoca-
re solet: an vero ad initium regni Sedeciae, quando Ieremias contra Elam pro-
phetavit, vt cap. seq. v. 34. legimus. Omnes enim istæ prophetæ, inter se quo-
dammodo connexæ, & ad idem tempus speclate videntur.

Dubium.
Ratio du-
bitandi.

2. Hoc posterius magis arrideret Castrio, in huius cap. argumento, ubi opiniatur, has omnes prophetias editas ab Ieremias in principio regni Sedeciae, quando ad adueniendum Legatorum, a regibus Edom, Moab, Ammon, Tyti, Sidonis, missorum. S. Valesi sibi catenas & vincula iniecit, yr latè describit ipse Ieremias cap. 27. Cum tunc temporis contra Elam vaticinatus sit, vt Castrius autumat; pari ratione de ceteris gentibus, occasione Legatorum futura cecinisse videtur. Castrio adiungit Sanctius, ideoque hoc & sequens caput 27. putat esse subiectandum.

Opinio.
Ratio.

3. Hæc tamen ratiocinatio imbecillis est: non enim constat Ieremiam prophetasse contra Elam, quando sibi fecit catenas & vincula. Deinde illa, quæ ca. 27. habentur, Gentes concernunt, nec tamen sub initium, sed

92
potius sub finem regni Sedeciae prodiit sunt. Babylonij etiam in gaudi-
merantur, de quibus Ieremias vaticinia promit, c. 50. & seq. anno qua-
cia, ut indicat versiculus 59. cap. 51. Itaque ex eo, quod Moabites geniti
non idcirco prophetæ in eos direxerunt, primordiis regni Sedeciae in-
tus Quare probabile est, eodem fere tempore Ieremiam de Palauis Moabites oracula depropulsisse: quamvis neque id certum sit.

Dubiū 2.

1. Opinio.

4. Alterum hoc loco dubium oritur, quando re ipsa hoc vaticinio
impletum, & ea calamitas quam Propheta minatur in Moabites
Lyranus occinit, ea quæ hic denunciantur, partim sub Sennacherib
Nabuchodonosore accidisse. Nam Isaías ca. 15. & 16. iisdem pene
prædictis, quæ sub istis duobus regibus Moabitæ senserunt. Fau-
mus Isa. 14. & 16.

5. Advertendum 1. Ieremiam hoc loco non contexere historiam de
Moabitarum calamitate, sed spiritu propheticō venturam prædi-
mos in transmigratione. Veniet prædicto ad omnem Vrbem. v. 7. & 8. Enarratio
sed Prophe-
tia de fu-
turo.
Idg. contr. Moabites.

6. Advertendum 2. Ieremiam non ante annum 13. Iohæviam
cum multis iam retro annis Sennacheribus interijs sit. Advertendum
tas non prius fuisse abductos, quam hæc denunciat Ieremias, virga
cat v. 11. nec transfiguratus est de vase in vase, in transmigrationem non abiit, hocce
murauit habitationem suam, non fuit sedibus suis pulsus, inquit Theodo-
teris minime contradicentibus.

7. Hisce animaduersis, cōmuni sententia subscribo, que haec pro-
Sennacheribi tempora spectare negat, sed totam regno Nabuchodonosor
iudicat, quando Moabites idem vastarunt Chaldaei. Est theodorus, Ru-
gonis, Isidori, Cagliusiani, Vatabli, quos laudant, & sequuntur. Se-
nilius hic, Salianus an. m. 3451. num. 19. Quod v. 40. S. Vates N. Lou-
sorem respexerit, faretur cum cæteris Lyranus; quod autem leto pro-
v. 12. ad Assyrios & Sennacheribi tempora non alludat, ipse verborum
tus palam facit: nam tempus futurum designat Lyranus cuam confitetur
vero damna quæ Assyrii Moabitis intulerint, annum losie decimoprimum
sua vaticinia exorsus est Ieremias, longo multorum annorum inter-
cesserunt.

8. Nec quicquam officit, quod eadem fermè verborum cōplexione Ier-
emias subinde vrantur, v. g. in cunctis capitibus eius calitum, & umbras
Isaiæ 15. vers. 2. Omne caput calitum, & omnis barbara v. 16. Ierem.
Rursus : audiuius superbiams Moab: superbus est valde. Isaiæ 16. v. 6. Ierem.

Irem ablata est latitia & exultatio de Carmelo. Isaia 16. v.10. Jeremias 48. v.33. Hoc inquam non obstat, quo minus haec Ieremias comminatio tota quanta ad Nabuchodonosoris imperium referatur. Si Isaia ad Assyrios respxit, tales ferent causas vidit, cur Moabitidit vastata fuerit ab Assyriis, quales calamitatē Chaldeis illatae præcesserunt, & Ieremias innoverunt. Ex ea, superbia Moabitum. Damna etiam, quæ prius Assyriis, tum Babylonij Moabitis crearunt, magna ex parte similia fuerunt, ut caluitum, rasio barbare, ablato latitiæ de Carmelo, & cetera huiusmodi, quæ furor bellicus inuehore solet. Vnde mirum non est, si ab utroque Vate similes verborum formæ, de rebus distinctis quidem, sed non disparibus usurpentur. Denique si non omnia, ar saltem aliqua Isaia de Nabuchodonosore prædixerat, quæ hic inculcat Ieremias. Nam verba illæ vix 16. vers. 3. & 4. *Ab his condescendentes, & vagos ne prodas: habitabunt apud te profugis.* Hieronymus & Castrius, de ijs interpretantur, qui vastata Ierusalem ad Moabitas confugerant: Ierusalem autem non Assyrius, sed Babylonius expugnauit. Et illud Isaia ver. 8. *Flagella eius usque ad lazer peruenierunt, errauerunt in deinceps pagines eius relictæ sunt, transferunt mare,* de captiuitate Babylonica ab ijs demandatis accipiuntur. In expeditione vero Assyriaca, vix intelligi potest, quomodo mare transferint, cum ante Ieremias tempora sedes non mutarent Moabitæ. Quare cum Castrio arbitror, Isaiam de Chaldais potius intelligendum esse, quam Ieremiam de Assyriis, cum de populanda Moabitide vincinatur. Esto inter ceteras euentus Moabiticæ causas, ea referatur hic vers. 7. quod Moab Israelem deriserit, quasi inter fures repertum; hoc enim ad Moabitatum superbiam spectat, in qua cum persistenter, iusto Dei iudicio à Chaldais debellati & abducti fuerunt.

I E R E M. XLIX. L. LI.

Cap. 49. ver. 54. *Quod factum est verbum Domini ad Ieremiam Prophetam aduersus Id faciūm Elam in principio regni Sedeciae regis Iuda.* Hoc oraculum de Elam sub initio regni Sedeciae prolatum fuisse, clare docet sermo diuinus: inde tamen colligere non licet, id anno primo Sedeciae contigisse, cum principiū nomē ad phores regni illius annos extendi possit. Ad secundum annum hanc prophetiam applicant Castrius, Cornelius, quod improbabile non est. Eodem referunt quod hoc cap. de Ammon, Idumæa, Damasco, Cedar, & regno Azor prædicuntur. Coniecturæ sunt: nihil in his video, quod ausim affuerare.

Cap. 5. v. 59. *Verbum, quod præcepit Ieremias Prophet a Sarai filio Neria, cum per- onera Bas- geret cum Sedecia rege in Babylonem, in anno quarto regne eius.* Ex hoc & sequenti veritulo colligunt interpres, omnia mala Babylonij simpendentia, quæ hoc anno Sedeciae & præcedenti cap. continentur, anno quarto Sedeciae, edita, descripta, Saraiæ decisa.

m. 3.

Omnia
tradi-*uno è pri-**mis anniis**Sedeciae.**scripta 4.**anno Se-**diciae.*

P.
H. Phili

Chrono
Vet. Test.

A 11
17

94

QVÆST. CHRONOLOG. XIII.

tradita. Ita docent Castrius, Sanctius, Cornelius, in suis commentariis & Salianus in Annalibus ad an. m. 1439. num. 1, & 7.

IEREM. LIL

Ver. 1. Filius viginti & unius anni erat Sedecias cum regnare coepit. Deinde disputauit, 4. Reg. q. 22.

Ver. 4. In anno nono regni eius, in mense decimo, decima mensu, regnabat Sedecias. Vide notas 4. Reg. 25. v. 1. & 2.

Ver. 12. In mense autem quinto, decima mensis, ipse est annus nonuadecimus regis Babylonis. Vide 4. Reg. q. 20. & in cap. 25. v. 8. notas.

Ver. 28. Iste est populus, quem translitu Nabi, bodosor, in anno septuaginta viginti tres.

Q V A E S T I O XIII.

Vtrum hoc in transmigratione lechoniam accidit?

1. Firmat ex opinione Rabbi Salomon, Lyranus, quem segniter Ostinio sed affirms. Athusianus, Sanctius, Vatablus: quibus si obijcas lechoniam non Nabuchodonosoris captum fuisse & Babylonem abductum. v. 12, responderet Lyranus annum septimum Nabuchodonosoris a merari, ab illo tempore, quo Ioakim filius iusta sunt ei subditus, sernem sicut iam Nabuchodonosor uno anno regoassit: in libro autem Regum, octauum ab initio regni illius computari. Hec tamen responsum non quia neque ratio, neque Scriptorum auctoritas suaderet, Nabuchodonosor anno regni sui secundo tributum imperasse loakimo. Esto vero iustificatio: attamen nullum signum habemus quo suspicemur inde lechoniam septimum deduxisse, cum annos suppetet, ab eo tempore, quo Nabuchodonosor principatum adjit; non quo loakim ei seruire coepit.

2. Nonnulli, vt Sanctius, aiunt migrationem inciduntem in annum Nabuchodonosoris absolutum, vt est apud Ieremiam: octauum ab initio regni eius Regum legitur. Verum neque hoc responso satis sic qualionem iusto lechoniam transportauit Nabuchodonosor, tunc anno regni hisce transluit omnem Ierusalem, & universos principes, & omnes fortis exercitus in captivitatem, & omnem artificem & inclusorem. 4. Reg. 24. ver. 17. Anno vero nono transluit Iudeos tria millia & viginti tres, vt scribit Ieremias, & sic non agere de ea captivitate, que illo libro quarto Regum delectabatur. Huius momenti est Lyrani effugium, ubi ait Iudeos tria millia apud Iudeam intelligendos esse de tribu Iuda: de reliquis vero tribibus fuisse, legimus.